

[Jensen-Stevns.]

der skal rettes en Henvendelse til den enkelte Dommer, og hvis denne Henvendelse ikke tages til Følge, skal der anlægges Sag mod vedkommende. Om denne Ordning vil jeg sige, at en saadan Henvendelse til Dommeren vilde være at lægge et moralsk Pres paa ham, som nødvendigvis maatte besvære hans frie Stilling overfor Regeringsmyndigheden. Med Hensyn til de almindelige Virkninger deraf maa jeg sige, at en Udtalelse, som blev fremsat af det ærede 5te tingvalgte Medlem ved Sagens første Behandling, gjorde mig i højeste Grad betænkelig, thi ved den Lejlighed udtalte det ærede 5te tingvalgte Medlem følgende, som jeg vil udbede mig Formandens Tilladelse til at oplæse:

„Hvis vedkommende ikke vilde gaa af efter en Henstilling, vilde det neppe være nødvendigt at anlægge mere end een af den Slags Sager; vedkommende Embedsmænd vilde da betakke sig for at faa disse Sager frem for Offentligheden.“

Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, thi en saadan Retssag vilde være af en ganske særlig fortrædelig Natur, og man tør jo dog gaa ud fra, at vore Domstole bestaar af hæderlige og duelige Mænd. Det, som Processen skulde føres om, skulde altsaa være Mandens Affældighed, og der skulde føres Vidner paa, hvor ofte han havde siddet og blundet i Retten, hvor ofte han havde været uopmærksom, hvor meget han havde rystet paa Haanden og deslige, altsaa dog ganske fortrædelige Ting, og jeg er fuldstændig enig med det ærede 5te tingvalgte Medlem om, at havde man først een Gang haft en saadan Proces her i Landet, anlagt af Justitsministeriet mod en gammel Dommer, hvis Brøde altsaa var den, at han ikke i Tide havde forladt Arbejdspladsen, vilde vi neppe faa flere saadanne Sager. Men Resultatet vilde da blive, at de gamle Dommere vilde være ganske i Justitsministerens Haand og med Frygt imødesede den Dag, han sendte dem Silkesnoren.

Jeg maa derfor sige, at den Udvej, som Mindretallet anviser i denne Sag, forekommer mig at være ganske utiltalende, og jeg opfordrer derfor vedblivende det høje Ting til at blive paa det Grundlag, der er lagt i det foreliggende Lovforslag. Det giver klare Regler, som er ligelige for alle, og Regler, som paa ingen Maade vil komme i Strid med Grundlovens Bestemmelser.

Der anføres saa i Udvalgets Betænkning som mere subsidiære Betragtninger dette, at det foreliggende Lovforslag vil medføre en vis aarlig Merudgift, en Merudgift, som

Mindretallet kalkulerer til mellem 100 000 og 200 000 Kr. Ja, der er vel ingen Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag, hvis det vedtages, vil medføre en Merudgift, men Lovforslaget er jo heller ikke først og fremmest en Spareforanstaltning, men en Foranstaltning, der skal give større Sikkerhed for, at disse vigtige Embeder røgtes paa en tilfredsstillende Maade, end den nuværende Ordning giver. Men jeg vil i øvrigt gerne tillade mig at spørge det ærede Mindretal, om det vil drage Konsekvenserne af denne Indvending og ophæve Aldersgrænsen for Landets øvrige Tjenestemænd; *derved* vilde man spare betydelige Summer, og saa fortjente det hele Navn af en virkelig Spareforanstaltning. Det forekommer mig dog ikke, at Paastanden om Merudgiften er nogen virkelig Indvending mod at ligestille Dommerstanden, den vigtigste af vore Embedsklasser, med de andre.

Endvidere anfører Mindretallet, at Lovforslagets Vedtagelse vil medføre, at der i Løbet af de kommende 3—4 Aar vil blive Tale om Nybesættelse af 32 Dommerembeder. Jeg skal straks indrømme, at det selvfølgelig er en større Afgang end den, som normalt finder Sted, og der vil altsaa stilles visse Krav til Rekrutteringen af Dommerstanden i Løbet af denne Periode; men jeg vil dog minde om, at vi i Tiden omkring 1920 var i Stand til ikke blot at skaffe det fornødne Antal Embedsmænd i Anledning af den nye Retsplejeordning, men tillige at skaffe de fornødne Embedsmænd til de sønderjydske Embeder, og jeg kan heller ikke tro, at vi ikke i Øjeblikket skulde være i Stand til paa passende Maade at faa besat de Embeder, der nu bliver Tale om at nybesætte.

Jeg maa derfor, alt vel overvejet, fastholde, at det foreliggende Lovforslag giver den under de foreliggende Omstændigheder bedste Løsning af et vanskeligt Spørgsmaal, som vi heller ikke i dette høje Ting kan komme udenom, og jeg vil derfor paa ny anmode det høje Ting om at vedtage de af Flertallet stillede Ændringsforslag og at stemme imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag, thi hvis dette vedtages, vil Lovforslaget dermed i Virkeligheden være forkastet.

Rytter: Maa jeg først takke den højtærede Justitsminister, fordi han har taget Diskussionen op om det grundlovsmæssige, da jeg derved kan komme til at rette min Tale til den højtærede Justitsminister mere end til den ærede Ordfører, og den højtærede Minister vil sikkert forstaa, at dette sætter